



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 158/2013-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. apríla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť T. S., Š., zastúpeného obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária M., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. M. M., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Cb/109/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. S. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. novembra 2012 doručená sťažnosť T. S., Š. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Cb/109/2009.

Z obsahu sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že v konaní začatom na základe návrhu navrhovateľky R. B. na vydanie platobného rozkazu z 3. apríla 2009 o zaplatenie sumy 34 590,12 € s príslušenstvom z titulu „*odstúpenia od Zmluvy o dielo... a vyplatenia zálohy za cenu diela vo výške 66 387,84 €*“ vystupuje sťažovateľ v procesnom postavení odporcu.

Dňa 1. júna 2009 okresný súd vydal platobný rozkaz č. k. 1 Rob/243/2009-169, proti ktorému podal sťažovateľ 15. júna 2009 odpor. Veci bola následne pridelená sp. zn. 9 Cb/109/2009.

Dňa 23. júla 2009 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie navrhovateľky k odporu.

Okresný súd uznesením č. k. 9 Cb/109/209-216 z 21. septembra 2009 zamietol návrh navrhovateľky na určenie, že odpor je podaný bez odôvodnenia vo veci samej. Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka 16. októbra 2009 odvolanie.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 14 Cob/258/2009-234 z 27. januára 2010 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Sťažovateľ uviedol, že hoci okresný súd nariadil už šesťnásť pojednávaní, dosiaľ nerozhodol vo veci samej. Posledné pojednávanie konané 16. novembra 2012 bolo bez vykonania akéhokoľvek dokazovania odročené na neurčito s tým, že okresný súd nariadi vo veci znalecké dokazovanie.

Dňa 26. septembra 2012 podal sťažovateľ v zmysle zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prietahy v predmetnom konaní, ktorú táto listom č. k. Spr 1119/12-3 zo 17. októbra 2012 vyhodnotila ako nedôvodnú, pretože „*nezistila subjektívne prietahy zo strany sudkyne Mgr. S. M.*“.

Podľa názoru sťažovateľa v predmetnom konaní dochádza k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušovaniu jeho označených práv. Okresný súd vo veci síce formálne koná, ale jeho úkony sú neefektívne a nesústredené a nevedú k odstráneniu stavu právnej neistoty, v ktorom sa sťažovateľ už viac ako tri roky nachádza.

Sťažovateľ preto žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Cb/109/2009 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných priet'ahov a zaplatiť sťažovateľovi finančné zadost'učinenie v sume 3 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Cb/109/2009.

Sťažovateľ uviedol, že ochrany svojich práv sa domáhal aj podaním sťažnosti na prietahy v predmetnom konaní, ktorú predsedníčka okresného súdu vyhodnotila listom č. k. Spr 1119/12-3 zo 17. októbra 2012 ako nedôvodnú, pretože „*nezistila subjektívne prietahy zo strany sudkyne Mgr. S. M.*“.

Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k názoru, že hoci sťažovateľ podal predtým, ako sa obrátil na ústavný súd (29. novembra 2012), sťažnosť na prietahy v konaní (26. septembra 2012), takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti okresnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený (ako to uvádza sťažovateľ, pozn.) jeho neefektívnou alebo nesústredenou činnosťou. Z odpovede predsedníčky okresného súdu navyše vyplýva, že vec bude ďalej sledovať.

Vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo svojej rozhodovacej činnosti (napr. IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, III. ÚS 126/2010, III. ÚS 256/2010) ústavný súd zastáva názor, že podanie predmetnej sťažnosti bolo v danom prípade zo strany sťažovateľa iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by okresný súd dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení, aby

k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní nedochádzalo. Ústavný súd považuje s'ťažnosť s'ťažovateľa za neprípustnú a z uvedeného dôvodu ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

Nad rámec uvedeného ústavný súd pripomína, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 154/03, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05). Ak ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

V prípade, že okresný súd by v budúcnosti nekonal plynule a svojím postupom by vykazoval určitú nečinnosť, s'ťažovateľ má možnosť opakovane podať s'ťažnosť ústavnému súdu, v rámci ktorej bude zohľadnený celý doterajší priebeh konania, to znamená, že toto rozhodnutie ústavného súdu nezakladá prekážku rozhodnutej veci podľa § 24a zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. apríla 2013